

Sygn. akt: I. Ca. 568/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Alicja Wiśniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2017 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z wniosku H. M. (1)

z udziałem H. M. (2)

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestnika postępowania H. M. (2) od postanowienia Sądu Rejonowego w Suwałkach I Wydziału Cywilnego z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie sygn. akt I. Ns. 236/15

postanawia:

1) oddalić apelację;

2) zasądzić od uczestnika postępowania H. M. (2) na rzecz wnioskodawczynie H. M. (1) kwotę 2.700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych 00/100) tytułem zwrotu zastępstwa prawnego przed Sądem II-giej instancji.

SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Cezary Olszewski SSO Alicja Wiśniewska

Sygn. akt: I. Ca. 568/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie H. M. (1) wystąpiła z wnioskiem o podział majątku swego i swojego byłego małżonka H. M. (2). Jako składniki tego majątku wskazała: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego wraz z piwnicą położone w S. przy ul. (...), bez urządzonej księgi wieczystej (wartość 120.000,00 zł), meble wypoczynkowe (700,00 zł), meble stołowe oraz meble w zabudowie stałej (1.500,00 zł), sprzęt elektroniczny w postaci telewizora SAMSUNG, DVD i radia (2.300,00 zł), sprzęt gospodarstwa domowego w postaci chłodziarko-zamrażarki, kuchenki elektryczno-gazowej, zamrażarki i pralki (1.400,00 zł), działka o powierzchni 19 m² pod boksem garażowym w użytkowaniu wieczystym, dla której w Sądzie Rejonowym w Suwałkach prowadzona jest księga wieczysta nr (...) (2.413,00 zł) garaż w zabudowie szeregowej o powierzchni 18 m² (30.000,00 zł), samochód osobowy marki F. (...), rok produkcji

2009, nr rejestracyjny (...), aparat fotograficzny i tablet (3.000,00 zł), środki pieniężne zgromadzone na dzień 29.01.2015 r. na koncie wnioskodawczyni (20.560,57 zł) i uczestnika postępowania (137.289,72 zł – z wyłączeniem wypłaconego odszkodowania z (...) w kwocie 1.500,00 zł dla wnioskodawczyni i 2.969,00 zł dla uczestnika postępowania) oraz fundusze inwestycyjne zgromadzone w (...) na koncie uczestnika postępowania - 56,849 jednostek uczestnictwa. Wskazywała przy tym, że wartość mieszkania w 50% stanowi jej majątek osobisty, gdyż wkład do Spółdzielni został zgromadzony przez rodziców i przekazany jej w formie darowizny. Wniosła o ustalenie, iż udziały stron w majątku wspólnym są równe, a jako preferowany sposób podziału majątku wnioskodawczyni wskazała przyznanie na swoją rzecz spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, ruchomości w postaci mebli wypoczynkowych, mebli stołowych oraz mebli w zabudowie stałej, sprzętu gospodarstwa domowego (chłodziarko-zamrażarka, kuchenka elektryczno-gazowa, zamrażarka i pralka) i równego udziału we wskazanych środkach finansowych, zaś na rzecz uczestnika postępowania – samochodu i garażu, ruchomości w postaci telewizora, DVD, radia, aparatu fotograficznego i tabletu oraz równego udziału we wskazanych środkach finansowych. Dodatkowo domagała się zasądzenia od uczestnika postępowania spłaty tytułem wyrównania udziału w majątku wspólnym oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania według norm przepisanych.

Uczestnik postępowania H. M. (2) przychylił się co do zasady do wniosku o podział majątku i do przyjęcia równego udziału stron w majątku wspólnym. Nie zgadzał się z przyjętą wartością składników majątkowych, gdyż w jego ocenie wartość składników przypadających na jego rzecz została zawyżona, a wartość składników przypadających na rzecz wnioskodawczyni – zaniżona (w tym wartość lokalu mieszkalnego). Nie kwestionował jedynie wartości garażu. Przyznał także, iż wkład na przedmiotowy lokal mieszkalny został zgromadzony w całości przez wnioskodawczynię, lecz stanowi on jedynie 9,26 % całej wartości mieszkania. Odnosząc się do sposobu podziału uczestnik postępowania ostatecznie wnosił o przyznanie na jego rzecz garażu, samochodu osobowego marki F. (...), telewizora, notebooka i aparatu fotograficznego oraz części środków finansowych.

Sąd Rejonowy w Suwałkach postanowieniem z dnia 22 listopada 2016 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: I. Ns. 236/15:

I. dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni H. M. (1) i uczestnika postępowania H. M. (2), w skład którego wchodzi:

- 1) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, położone w S. przy ulicy (...) o nr 45 o powierzchni 52,60 m², znajdujące się w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S., o wartości 145.100 zł,
- 2) prawo wieczystego użytkowania nieruchomości położonej w S. przy ulicy (...), o pow. 19 m², składające się z działki gruntu oznaczonej nr geod (...) wraz z odrębnym od gruntu przedmiotem własności – garażu, dla których to praw prowadzona jest KW o nr (...) o wartości 30.000 zł,
- 3) samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) o wartości 18.500 zł,
- 4) ruchomości w postaci:
 - a) 3 wersalki o wartości po 140 zł każda,
 - b) stół rozkładany i 6 krzeseł o wartości 650 zł,
 - c) stół kuchenny i 3 taborety o wartości 220 zł,
 - d) szafa pokojowa o wartości 420 zł,
 - e) szafa w małym pokoju o wartości 380 zł,
 - f) zabudowa przedpokoju o wartości 540 zł,
 - g) telewizor Samsung o wartości 1.100 zł,

- h) odtwarzacz DVD o wartości 180 zł,
 - i) radio (...) o wartości 40 zł,
 - j) chłodziarko-zamrażarka o wartości 340 zł,
 - k) kuchenka gazowo - elektryczna o wartości 220 zł,
 - l) pralka automatyczna C. o wartości 350 zł,
 - m) aparat foto o wartości 140 zł,
 - n) notebook o wartości 550 zł,
 - o) zamrażarka W. o wartości 350 zł,
 - p) meble kuchenne o wartości 450 zł,
 - q) tablet o wartości 130 zł,
 - r) opalarka elektryczna o wartości 20 zł
- 5) jednostki uczestnictwa w (...) - fio Subfundusz (...) o wartości 19.686,81 zł,
- 6) środki pieniężne w wysokości 20.560,57 zł zgromadzone na rachunku bankowym w Banku (...) S.A.,
- 7) równowartość środków pieniężnych w wysokości 69.500 zł

- w ten sposób, że prawo do lokalu oraz ruchomości wymienione w pkt od a) do f), od h) do l), od o) do r) i środki pieniężne opisane w pkt 6 przyznał na rzecz wnioskodawczyni H. M. (1), zaś na rzecz uczestnika postępowania H. M. (2) przyznał: prawo wieczystego użytkowania wraz z garażem, środki pieniężne opisane w pkt 7 i jednostki uczestnictwa opisane w pkt 5, samochód osobowy opisany w pkt 3 oraz ruchomości opisane w pkt 4 i ruchomości wskazane w pkt g), m), n).

II. ustalił, iż wnioskodawczyni poczyniła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 13.537,83 zł.

III. tytułem dopłaty zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania kwotę 8 677,96 zł, płatną w terminie 3 tygodni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

IV. nakazał uczestnikowi postępowania opróżnienie z rzeczy osobistych i opuszczenie lokalu mieszkalnego w terminie 3 tygodni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, ustalając, iż nie przysługuje mu uprawnienie do lokalu socjalnego.

V. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Suwałkach) od zainteresowanych: H. M. (1) i H. M. (2) kwoty po 889,81 zł tytułem brakujących wydatków w sprawie.

VI. zasądził od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 500 złotych tytułem połowy opłaty od wniosku.

VII. ustalił, iż w pozostałym zakresie zainteresowani ponoszą koszty związane ze swym udziałem w sprawie.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Wspólność majątkowa między zainteresowanymi powstała z chwilą zawarcia przez nich związku małżeńskiego, co miało miejsce w dniu 20 lipca 1985 roku. Wspólność ta ustała z dniem 20 lutego 2015 roku – w tej bowiem

dacie uprawomocnił się wyrok rozwiązujący ich małżeństwo. Zainteresowani nie zawierali też między sobą umów majątkowych małżeńskich, ani nie znosili ustawowej wspólności przed uzyskaniem rozwodu.

Sąd Rejonowy miał także na względzie, że żadne z zainteresowanych nie zgłosiło żądania ustalenia nierównych udziałów i w związku z tym przyjął domniemanie wynikające z art. 43 § 1 k.r.o.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy ustalił, iż w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodzi:

- 1) Spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, położonego w S. przy ulicy (...) o nr (...) o powierzchni 52,60 m², znajdujące się w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S., o wartości 145.100,00 zł,
- 2) Prawo wieczystego użytkowania nieruchomości położonej w S. przy ulicy (...), o powierzchni 19 m², składające się z działki gruntu oznaczonej nr geodezyjnym (...) wraz z odrębnym od gruntu przedmiotem własności – garażem, dla których to praw prowadzona jest księga wieczysta o nr (...) o wartości 30.000,00 zł,
- 3) Samochód osobowy marki F. (...), nr rejestracyjny (...) o wartości 18.500,00 zł,
- 4) Ruchomości w postaci:
 - s) 3 wersalki o wartości po 140,00 zł każda,
 - t) stół rozkładany i 6 krzeseł o wartości 650,00 zł,
 - u) stół kuchenny i 3 taborety o wartości 220,00 zł,
 - v) szafa pokojowa o wartości 420,00 zł,
 - w) szafa w małym pokoju o wartości 380,00 zł,
 - x) zabudowa przedpokoju o wartości 540,00 zł,
 - y) telewizor Samsung o wartości 1.100,00 zł,
 - z) odtwarzacz DVD o wartości 180,00 zł,
 - aa) radio (...) o wartości 40,00 zł,
 - bb) chłodziarko-zamrażarka o wartości 340,00 zł,
 - cc) kuchenka gazowo-eklektyczna o wartości 220,00 zł,
 - dd) pralka automatyczna C. o wartości 350,00 zł,
 - ee) aparat fotograficzny o wartości 140,00 zł,
 - ff) notebook o wartości 550,00 zł,
 - gg) zamrażarka W. o wartości 350,00 zł,
 - hh) meble kuchenne o wartości 450,00 zł,
 - ii) tablet o wartości 130,00 zł,
 - jj) opalarka elektryczna o wartości 20,00 zł
- 5) Jednostki uczestnictwa w (...) - (...) (...) o wartości 19.686,81 zł,

6) Środki pieniężne w wysokości 20.560,57 zł zgromadzone na rachunku bankowym w Banku (...) S.A.,

7) Równowartość środków pieniężnych w wysokości 69.500,00 zł.

Sąd Rejonowy miał na względzie, że zainteresowani byli zgodni co do wartości prawa wieczystego użytkowania nieruchomości położonej w S. przy ulicy (...) wraz z odrębnym od gruntu przedmiotem własności – garażem, dla których to praw prowadzona jest księga wieczysta o nr (...).

Natomiast celem ustalenia wartości rynkowej spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...), samochodu osobowego marki F. (...) o nr rejestracyjny (...) oraz ruchomości wyszczególnionych w pkt 4, wobec spornych stanowisk zainteresowanych, Sąd Rejonowy dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłej sądowej z zakresu szacowania nieruchomości K. T. (1) oraz biegłego z zakresu szacowania ruchomości R. S. (1).

Zdaniem Sądu Rejonowego, opinie powyższych biegłych zostały przez nich wyczerpująco umotywowane i nie budzą żadnych wątpliwości. Są one rzetelne, profesjonalne, a wnioski z nich płynące są logiczne i rzeczowe. Sąd I instancji zważył również, że biegli są specjalistami w swej dziedzinie, dysponującymi niezbędną wiedzą fachową i długoletnim doświadczeniem zawodowym. Ponadto zostały one sporządzone wyczerpująco i przejrzyście, zgodnie z przyjętymi standardami, po uprzednim bardzo dokładnym i skrupulatnym rozeznaniu co do stanu faktycznego i zebraniu dokumentacji. Biegli, w odpowiedzi na zarzuty uczestnika postępowania, w sposób jasny, rzeczowy, wyczerpujący i w oparciu o przepisy obowiązującego prawa objaśnili przesłanki, jakie legły u podstaw ich opinii zasadniczych, które podtrzymali w całej rozciągłości. Dlatego też Sąd Rejonowy przyjął jako własne wnioski zawarte w opiniach biegłych R. S. i K. T..

Na podstawie opinii biegłego z zakresu szacowania ruchomości Sąd Rejonowy ustalił, iż łączna wartość ruchomości według stanu na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego (tj. 20.02.2015 r.) wynosiła 25.000,00 zł, w tym wartość samochodu osobowego marki F. (...) o nr rejestracyjny (...) to 18.500,00 zł, a pozostałych ruchomości – 6.500,00 zł.

Natomiast z opinii biegłej z zakresu szacowania nieruchomości K. T. wynika, iż wartość rynkowa spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...), bez urządzonej księgi wieczystej, według stanu na dzień 20 lutego 2015 roku, według cen z daty sporządzania opinii jest równa kwocie 145.100,00 zł.

Nie była też kwestionowana przez zainteresowanych wartość jednostek rozrachunkowych uczestnictwa H. M. (2) (...) - fio Subfundusz (...), która na dzień 20 lutego 2015 roku wynosiła 19.686,81 zł (przy liczbie jednostek 56,849).

Do składników majątku wspólnego H. M. (1) i H. M. (2) Sąd Rejonowy zaliczył także – zgodnie z wnioskiem - środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym wnioskodawczyni w Banku (...) S.A. w wysokości 20.560,57 zł według stanu na dzień 29.01.2015 r.

Ponadto, jako składnik majątku wspólnego zainteresowanych, Sąd Rejonowy uwzględnił także równowartość środków pieniężnych w wysokości 69.500,00 zł. Jest to kwota środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym I. nr (...) w (...) Bank (...) S.A., które zostały następnie wyprowadzone z niego przez uczestnika postępowania w dniu 19 listopada 2014 roku bez zgody wnioskodawczyni. Wprawdzie H. M. (2) twierdził, iż kwotę 60.000,00 zł przekazał w gotówce swojej wówczas jeszcze żonie, lecz H. M. (1) stanowczo temu zaprzeczała, a jej tłumaczenia były logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym. Natomiast twierdzenia H. M. (2) w tym zakresie Sąd Rejonowy ocenił jako nielogiczne i nieracjonalne oraz niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Skoro w tym okresie między zainteresowanymi istniał już kryzys małżeński, ustały więzi oraz dochodziło do kłótni właśnie na tle majątkowym, to nie sposób przyjąć, że doszło do rzekomego przekazania tak znacznych kwot pieniężnych do rąk wnioskodawczyni bez pokwitowania, w szczególności, że w toku postępowania w zakresie rozlicznych wyliczeń majątkowych uczestnik

postępowania dał się poznać jako osoba niezwykle precyzyjna. Ponadto gdyby H. M. (2) istotnie zamierzał przekazać taką kwotę, to mógł dokonać przelewu na znany mu nowy rachunek bankowy H. M. (1), czego jednak nie uczynił.

Zdaniem Sądu Rejonowego, postępowanie dowodowe w sprawie wykazało jednoznacznie, iż uczestnik postępowania H. M. (2) w czasie trwania wspólności majątkowej wypłacił z konta bankowego, na którym znajdowały się środki pieniężne stanowiące przedmiot majątku wspólnego kwotę 69.500,00 zł i rozporządził nimi w sposób nieznanый wnioskodawczyni. W konsekwencji, Sąd Rejonowy zaliczył do składników majątku wspólnego zainteresowanych równowartość tejże kwoty. Wysokość tych środków jest też zasadniczo zgodna z kwotą wskazaną przez wnioskodawczynię w ostatnim piśmie procesowym z dnia 15 lipca 2016 roku.

Dokonując podziału składników majątku wspólnego, Sąd Rejonowy miał na względzie, że zainteresowani prezentowali w tym zakresie w zasadzie zgodne stanowisko i dlatego prawo do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...), ruchomości wymienione w pkt od a) do f), od h) do l), od o) do r), tj. 3 wersalki, stół rozkładany i 6 krzeseł, stół kuchenny i 3 taborety, szafa pokojowa, szafa w małym pokoju, zabudowa przedpokoju, odtwarzacz DVD, radio (...), chłodziarko-zamrażarka, kuchenka gazowo-elekttryczna, pralka automatyczna C., zamrażarka W., meble kuchenne, tablet, opalarka elektryczna) oraz środki pieniężne w wysokości 20.560,57 zł zgromadzone na rachunku bankowym w Banku (...) S.A. przyznał na rzecz wnioskodawczyni H. M. (1), zaś na rzecz uczestnika postępowania H. M. (2) przyznał: prawo wieczystego użytkowania wraz z garażem, środki pieniężne opisane w pkt 7 (równowartość środków pieniężnych w wysokości 69.500,00 zł), jednostki uczestnictwa w (...) - (...) (...), samochód osobowy marki F. (...), nr rejestracyjny (...) oraz ruchomości w postaci telewizora (...), aparatu fotograficznego i notebooka.

Stosownie do art. 45 k.r.o. Sąd Rejonowy ustalił również, że wnioskodawczyni poczyniła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci uiszczenia przez nią w całości wkładu mieszkalnego na poczet lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w S.. W tym przedmiocie Sąd Rejonowy zważył, że wnioskodawczyni uiściła cały wkład mieszkalny. Z informacji uzyskanych z (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. wynika, że H. M. (1) zgromadziła wkład mieszkaniowy w wysokości 166.500,00 starych złotych, z kolei całość wkładu budowlanego za przedmiotowy lokal wyniosła 1.785.567,00 starych złotych. Wkład mieszkaniowy stanowił więc 9,33% wkładu budowlanego ($166.500,00 \times 100\% / 1.785.567,00$). Tak więc nakład H. M. (1) na lokal mieszkalny wynosił 9,33% jego aktualnej wartości rynkowej, czyli 13.537,83 zł ($145.100,00 \text{ zł} \times 9,33\%$).

Reasumując powyższe, Sąd Rejonowy uznał, że łączna wartość składników majątkowych wynosi 296.309,55 zł (przy czym wartość mieszkania uwzględniono w wysokości 131.562,17 zł, a więc pomniejszoną o nakład wnioskodawczyni). Skoro zaś udziały zainteresowanych w majątku wspólnym są równe, wartość udziału należnego każdemu z zainteresowanych wynosiła zatem 148.154,77 zł. Wartość składników majątku wspólnego przyznanych wnioskodawczyni wyniosła 156.832,74 zł, zaś uczestnikowi postępowania – 139.476,81 zł. W tym stanie rzeczy Sąd I instancji uznał, że wnioskodawczyni winna zapłacić na rzecz uczestnika postępowania dopłatę w wysokości równowartości pieniężnej przypadającego na jego rzecz udziału pomniejszoną o wartość majątku przyznaną mu w naturze tj. kwotę 8.677,96 zł ($148.154,77 \text{ zł} - 139.476,81 \text{ zł}$).

Termin płatności kwoty spłaty na rzecz uczestnika postępowania H. M. (2) Sąd Rejonowy ustalił na 3 tygodnie od daty uprawomocnienia się orzeczenia końcowego. W ocenie Sądu Rejonowego, uiszczenie w/w kwoty w takim okresie czasu zdecydowanie leży w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych wnioskodawczyni, która utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości około 4.000,00 zł miesięcznie oraz posiada oszczędności w kwocie około 40.000,00 zł. Okres ten jest więc wystarczający do tego, aby H. M. (1) poczyniła skuteczne starania na pozyskanie środków niezbędnych na spłatę. Jednocześnie określony w postanowieniu sposób uiszczenia dopłaty, w ocenie tego Sądu, w sposób dostateczny uwzględnia też interes uczestnika postępowania, który powinien należną mu kwotę otrzymać w możliwie najkrótszym okresie czasu. Ma to szczególne znaczenie z uwagi na nałożony na niego obowiązek opuszczenia lokalu mieszkalnego zainteresowanych położonego w S. przy ul. (...).

W ocenie Sądu Rejonowego, zważywszy na fakt, iż aktualnie przedmiotowy lokal mieszkalny zajmuje wnioskodawczyni i uczestnik postępowania wspólnie, zasadnym stało się nakazanie H. M. (2), aby lokal ten opróżnił

z rzeczy osobistych i opuścił (art. 624 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. i w zw. z art. 567 § 3 k.p.c.) w terminie 3 tygodni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Zdaniem Sądu, okres ten jest wystarczający, by znalazł on dla siebie inne lokum, szczególnie, że uczestnik postępowania ostatecznie nie kwestionował przyznania spornego lokalu na rzecz wnioskodawczyni, a więc musiał się liczyć z koniecznością jego opuszczenia w niedalekiej przyszłości i winien był już podjąć starania w tym kierunku.

Zdaniem Sądu Rejonowego, w świetle art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (t.j. Dz.U. z 2014 roku, poz. 150) uczestnikowi postępowania nie przysługuje lokal socjalny. W tym przedmiocie Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że uczestnik postępowania nie sprawuje opieki nad małoletnim, niepełnosprawnym lub ubezwłasnowolnionym, nie jest osobą bezrobotną, ani obłożnie chorą, nie otrzymuje świadczeń z pomocy społecznej.

O kosztach sądowych Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016r., poz. 623).

Uczestnik postępowania zaskarżył powyższe postanowienie w zakresie sposobu dokonania przez Sąd Rejonowy podziału składników majątkowych i ustalania tych składników. Orzeczeniu temu zarzucił:

1) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na ustaleniu, iż uczestnik postępowania nie przekazał wnioskodawczyni kwoty 60.000 zł pomimo jego twierdzeń w tym zakresie, przy bezkrytycznym przyjęciu za wiarygodną wersji odmiennej podanej przez H. M. (1),

2) jednostronną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonaną przez Sąd I instancji polegającą na bezkrytycznym przyjęciu za wiarygodne wszystkich twierdzeń i oświadczeń wnioskodawczyni i wyceny biegłego w zakresie przedmiotowej sprawy, przy pominięciu bądź nie obdarzeniu wiarygodnością twierdzeń uczestnika postępowania, np. w zakresie przekazania wnioskodawczyni kwoty 60.000 zł do rąk własnych i nie dokonanie przez Sąd podziału wszystkich składników w sposób prawidłowy.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyjęcie, iż wnioskodawczyni otrzymała od uczestnika postępowania kwotę 60.000 zł i zwiększeniu w związku z tym wysokości dopłaty na jego rzecz o połowę wyżej wymienionej sumy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Suwałkach.

W uzasadnieniu uczestnik postępowania wyjaśnił, że Sąd Rejonowy w sposób całkowicie niezasadny zdyskredytował jego twierdzenia o przekazaniu do rąk własnych wnioskodawczyni kwoty 60.000 zł, co miało uratować małżeństwo i wynikało z namowy innych osób. Uczestnik postępowania pragnąc za wszelką cenę ratować związek małżeński i załagodzić spory wywołane przez H. M. postanowił przekazać jej znaczną sumę pieniędzy, co też uczynił. Zdaniem skarżącego, wnioskodawczyni zaprzeczyła temu, aby miała otrzymać powyższą kwotę od uczestnika postępowania i chociaż nie było bezpośrednich świadków mogących potwierdzić którąś z tych wersji, to Sąd arbitralnie przyjął za wiarygodne twierdzenia wnioskodawczyni, chociaż wartość dowodowa jej zeznań w tym zakresie była identyczna jak uczestnika postępowania. Tym samym Sąd Rejonowy zdyskredytował twierdzenia uczestnika postępowania, co rzutowało także na inne aspekty sprawy.

Zdaniem skarżącego, Sąd I instancji bezkrytycznie też przyjął wnioski autorów opinii zleconych w sprawie jako własne. Zdaniem wyżej wymienionego biegli sporządzili opinie w taki sposób, aby skarżący nie mógł ich skutecznie podważyć w zakresie poczynionych ustaleń. Przy wycenie mieszkania zastosowano bowiem obliczenia wartości rynkowej w arkuszu kalkulacyjnym (...) i programie (...), gdzie powyższe programy nie dokonują obliczeń samodzielnie, a to konkretna osoba (w tym wypadku biegły) wprowadza dane i parametry do obliczeń. Zastosowane równanie regresji do obliczeń porównawczych parami na stronach opinii od 19 do 22 (cena skorygowana) sprawdza się tylko w obliczeniach dotyczących wycenionego lokalu (ten sam blok mieszkalny, ta sama kondygnacja i rozkład mieszkania) z jednym innym parametrem - standard lokalu, który jest kwotą wysoką, wpływającą na cenę 1 m² mieszkania, a stosowaną przez rzeczoznawcę dowolnie. Zastosowanie z danych porównania parami do metody według cen rynkowych w oparciu

o metodę „podobnie” z zastosowaniem jednego parametru zmiennego, dopuszczalnego (standard lokalu) pomijaną przez rzeczoznawców daje zaś wartość 154.000 zł. W konsekwencji tego skarżący wskazał, że zmiana metody obliczeń zmienia wartość wyceny w sposób znaczący. W takiej sytuacji wartość lokalu mieszkalnego przez rzeczoznawcę została zaniżona o co najmniej 15%.

Skarżący podniósł też, że pominięta została wycena sprzętu nieujawniona przez wnioskodawczynię.

Ponadto, jak wynika z dołączonego do akt sprawy zaświadczenia z (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. z dnia 13.06.2014 r. wymagany wkład mieszkaniowy na dzień przydziału mieszkania, tj. 15.07.1986 r. wynosił 16,65 zł po denominacji (przed denominacją 166.500 zł). Na zlikwidowanej ksiąŜeczce mieszkaniowej była kwota 15,38 (przed denominacją 153.800 zł) i był to zgromadzony wkład budowlany. Wpłata gotówkowa 1,27 zł (przed denominacją 12.700,00 zł) dokonana została 15.07.1986 r., o czym pisze we wniosku o podział majątku z dnia 12.03.2015 r. wnioskodawczyni, natomiast związek małżeński stron zawarty został w dniu 20.07.1985 r. Zatem kwota powyższa pochodziła z majątku wspólnego, co zostało podniesione w piśmie z dnia 30.09.2015 r., a na czym bazował Sąd I instancji wydając zaskarŜone postanowienie. W tych warunkach skarżący podniósł, że wskaźnik nakładu wnioskodawczyni został zawyŜony i wynosi 8,61%, co daje kwotę 12.493,11 zł, gdzie Sąd przyjął nadal sporną kwotę aktualnej wartości rynkowej wyceny mieszkania na kwotę 145.000 zł.

Dalej skarżący wskazał, że w piśmie z dnia 30.09.2015 r. podniósł kwestię wydatków i nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny poparty dokumentami, których wnioskodawczyni nie kwestionowała, a Sąd nie uwzględnił powyŜszych okoliczności w wydanym w dniu 22.11.2016 r. postanowieniu. W pkt 8 w/w pisma przedstawiono stan gotówki na ksiąŜeczce (...) na dzień zawarcia związku małżeńskiego przez strony i poniesione wydatki na wyposażenie przyszłego mieszkania w kwocie 240.000 zł (przed denominacją). Przyjmując, że wnioskodawczyni dokonała nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny i przyjmując tok wyliczeń Sądu, uczestnik postępowania wniósł do wartości wspólnego mieszkania 13,44 % ($240.000,00 \times 100\% / 1.785.567,00$ zł-pełen wkład budowlany), co daje kwotę 19.501,44 zł. Natomiast w pkt 9 pisma z dnia 30.09.2015 r. bezspornym zostaje, że wniesiony do majątku wspólnego samochód marki F. (...), zakupiony w 1982 r. stanowił podstawę wkładu w utrzymanie i wytworzenie majątku wspólnego w postaci samochodu osobowego (zakup następnego samochodu F. (...), D. (...), F. (...) i F. (...)). Stan i lata użytkowania wniesionego samochodu F. (...) i obecnie posiadanego F. (...) są zbliŜone i są wkładem osobistym H. M. (2). Nie zostały zakwestionowane wyliczenia związane z utrzymaniem i wytworzeniem majątku stron z ostatnich 20 lat z otrzymywanego wynagrodzenia i emerytury małŜonków. Do tego wyliczenia nie zostały ujęte okresy, gdy wnioskodawczyni nie miała stałego zatrudnienia i gdy urodził się syn stron H. M. (3), a w których to okresach uczestnik postępowania nieprzerwanie pracował i przysparzał małŜonkom korzyści materialnych.

Dodatkowo skarżący podniósł, że w pkt 6 postanowienia z dnia 22.11.2016 r. Sąd określił środki pieniężne wnioskodawczyni w wysokości 21.527,78 zł w Banku (...), nr rachunku (...) i nr (...), a wykazano 20.560,57 zł.

Natomiast w pkt 7 zaskarŜonego postanowienia dotyczącym „równowartości środków pieniężnych w wysokości 69.500 zł” nie uwzględniono środków pieniężnych na rachunku bankowym I. o nr (...) z subkontami na dzień 20.02.2015 r. w kwocie 23.565,99 zł.

Zdaniem uczestnika postępowania, Sąd Rejonowy wydając w sprawie rozstrzygnięcie nie dostrzegł niektórych istotnych okoliczności, które mogły mieć istotne znaczenie dla prawidłowego orzeczenia. Chodzi tu o okoliczności przedstawione przez uczestnika postępowania w piśmie z dnia 30.09.2015 r. (pominięcie świadka), nie przedstawienie przez wnioskodawczynię pełnego (zupełnego) raportu - protokołu z kontroli (...)(...), gdzie Sąd uzyskał wybiórczo tylko str. 1, 2, 13 i 24 raportu z badania jej oświadczenia majątkowego, a pełny raport mógł być istotny z punktu rozstrzygnięcia sprawy.

Ponadto uczestnik postępowania wskazał, że telewizor (...) o wartości 1.100 zł przypadnie wnioskodawczym. Uczestnik postępowania w dalszym ciągu podtrzymuje też swoje stanowisko zawarte w piśmie z dnia 28.06.2016 r., które Sąd pominął.

W odpowiedzi na apelację, wnioskodawczynie wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od uczestnika postępowania na jej rzecz kosztów postępowania sądowego i zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w zakresie zaoferowanym przez strony, dokonał właściwych ustaleń stanu faktycznego w zakresie elementów istotnych dla rozstrzygnięcia oraz prawidłowo ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy. Sąd ten prawidłowo określił przedmiot sporu i rozpoznał istotę sprawy. Sąd Okręgowy w całości podziela trafne i rzeczowe rozważania Sądu I instancji przyjmując je za punkt wyjścia oceny własnej i nie widząc potrzeby ich ponownego powielania. Wobec gruntownej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego i rozważań Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy uznał, że wskazane w apelacji uchybienia proceduralne nie miały miejsca.

Podkreślić bowiem trzeba, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać choćby w równym stopniu na podstawie tego materiału dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych, praktycznych związków przyczynowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Skarżący takich braków w logicznym rozumowaniu czy też sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego nie wykazał.

Podkreślić trzeba, że ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie Sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Na powyższe wskazuje przepis art. 3 k.p.c., który wskazuje, że to na stronach ciąży obowiązek dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie; a nadto przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Nie jest rzeczą sądu wyszukiwanie dowodów w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron, a dopuszczenie dowodu z urzędu jest dobrowolne i nie może naruszać zasady bezstronności. Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu lub też zaoferowania dowodów nie pozwalających poczynić kategorię ustaleń lub budzących istotne wątpliwości obciążają stronę. Stąd też to na uczestniku postępowania spoczywała powinność przedstawienia takich dowodów, które w niebudzący wątpliwości sposób, potwierdziłyby zasadność jego stanowiska. Tymczasem w niniejszej sprawie uczestnik postępowania nie zaoferował żadnych dowodów, których ocena w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, mogła doprowadzić do wniosków innych, nie te, które poczynił Sąd I instancji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie ustalił, iż w skład majątku wspólnego zainteresowanych podlegającego podziałowi wchodziła równowartość środków pieniężnych w wysokości 69.500,00 zł zgromadzonych na rachunku bankowym I. nr (...) w (...) Bank (...) S.A., która to kwota została wypłacona przez uczestnika postępowania w wielu transzach z bankomatów w dniach 17 i 18 listopada 2014 r. W ocenie Sądu Okręgowego, uczestnik postępowania nie wykazał przy tym, aby kwotę 60.000 zł przekazał w gotówce wnioskodawczynie. W tym zakresie, twierdzenia skarżącego nie znajdują żadnego potwierdzenia, szczególnie jeśli wnioskodawczynie zaprzeczała powyższemu faktowi. Sąd Rejonowy słusznie wskazał, że w czasie, gdy uczestnik postępowania wypłacił w/w kwotę, między zainteresowanymi istniał już kryzys małżeński, ustały więzi oraz dochodziło do kłótni, a zatem nielogicznym jest, aby doszło do rzekomego dobrowolnego przekazania tak znacznej kwoty pieniężnej do rąk wnioskodawczynie bez żadnego pokwitowania. Sąd Rejonowy słusznie też zwrócił uwagę, że w zakresie rozlicznych wycieńczeń majątkowych uczestnik postępowania dał się poznać jako osoba dokładna, mająca dość duże rozeznanie w swoich finansach. Ponadto gdyby uczestnik postępowania istotnie zamierzał przekazać taką kwotę, to mógł dokonać przelewu na znany mu nowy rachunek bankowy H. M. (1), czego jednak nie uczynił. Dodatkowo należy zauważyć, że skarżący nie zawnioskował żadnego świadka, który potwierdziłby jego tezę o przekazaniu środków pieniężnych wnioskodawczynie. W piśmie z dnia 30 września 2015 r. zastrzegł jedynie możliwość zgłoszenia takiego świadka, czego jednak ostatecznie

nie uczynił. W świetle powyższego, Sąd Okręgowy uznał, że uczestnik postępowania samodzielnie podjął decyzję o wypłacie w/w kwoty i nie przeznaczył jej na zaspokojenie potrzeb swojej rodziny.

Nie jest też prawdą, iż wartość lokalu mieszkalnego została przez rzeczoznawcę zaniżona. W pierwszej kolejności zauważyć należy, że rolą biegłej K. T. (1) było ustalenie wartości nieruchomości i temu zadaniu – w ocenie Sądu Okręgowego - biegła bez wątplenia sprostowała prezentując kompleksową, spójną, rzetelną i miarodajną opinię, nie obciążoną żadnymi błędami, uchybieniami czy wadliwościami. Wnikliwa lektura zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego nie pozwala podzielić zastrzeżeń apelacji, nakazując przychylić się w tym zakresie do stanowiska prezentowanego przez Sąd I instancji. Materia przedmiotowej sprawy czyni przy tym nieodzowną uwagę, że ocena prawidłowości pod względem merytorycznym operatu szacunkowego – wyceny nieruchomości, dla sporządzenia której wykorzystana została pewna wiedza specjalistyczna, może być dokonywana jedynie z dużą ostrożnością. Operat szacunkowy to sformalizowana prawnie opinia rzeczoznawcy majątkowego wydana w zakresie posiadanych przez niego wiadomości specjalnych odnośnie szacowania nieruchomości i jak każdy dowód w sprawie podlega ocenie, stosownie do treści art. 233 k.p.c. Swoistość tej oceny polega jednak na tym, że chodzi tu nie o kwestie wiarygodności, lecz o pozytywne lub negatywne uznanie wartości rozumowania zawartego w opinii i uzasadnienie, dlaczego pogląd biegłego trafił lub nie do przekonania Sądu. Z jednej strony konieczna jest zatem kontrola z punktu widzenia zasad logicznego rozumowania i źródeł poznania, z drugiej zaś strony istotną rolę musi odgrywać stopień zaufania do wiedzy reprezentowanej przez biegłego. Dodatkowo pamiętać jeszcze należy, że ocena dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych. Ocena ta z natury rzeczy zatem może być przeprowadzana jedynie według właściwych dla przedmiotu opinii kryteriów zgodności z przepisami prawa, zasadami logiki, doświadczenia życiowego, wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków.

W przekonaniu Sądu II instancji, dokonana przez Sąd Rejonowy ocena operatu szacunkowego sporządzonego przez biegłą jest w pełni prawidłowa, albowiem Sąd ten dokładnie sprawdził i przeanalizował poprawność poszczególnych elementów składających się na trafność wniosków końcowych tej opinii. Natomiast apelujący swoje uwagi i zastrzeżenia pod adresem opinii zbudował na drodze jej konfrontacji z własnymi przekonaniem, odczuciami i wątpliwościami. Niewątpliwie, zawarty w opinii opis nieruchomości jest szczegółowy i precyzyjny, wobec czego nie sposób przyjąć, aby biegłej umknął jakikolwiek aspekt rzutujący na wartość ocenianego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego. Poza tym nie można przeoczyć, że podnoszone przez skarżącego zarzuty można by rozważać dopiero wtedy, gdyby zakwestionowana, przynajmniej wstępnie, została metodologia i logika wykonanej przez biegłą wyceny. Zważyć przy tym należy, że zgodnie z art. 154 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami wybór podejścia, metody i techniki szacowania nieruchomości jest wyłącznym uprawnieniem biegłego rzeczoznawcy majątkowego, który winien z niego korzystać uwzględniając w szczególności cel wyceny, rodzaj i położenie nieruchomości, przeznaczenie w planie miejscowym, stan nieruchomości oraz dostępne dane o cenach, dochodach i cechach nieruchomości podobnych. Wybór dokonany przez rzeczoznawcę nie może być przy tym wyborem dowolnym, lecz musi być racjonalny i uzasadniony zasadami szacowania wartości nieruchomości określonymi przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz aktem wykonawczym do tej ustawy, czyli rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz. U Nr 207 z 2004 r. poz. 2109 ze zm.).

Zgromadzony materiał dowodowy, mimo sugestii apelującego, nie pozwala jednak wyprowadzić wniosku, że wybór dokonany przez biegłą K. T. (1) nie odpowiada powyższym wymogom. Biegła szczegółowo i przekonująco wyjaśniła bowiem, że z uwagi na specyfikę nieruchomości zastosowała podejście porównawcze. Wspomniana metodyka wiązała się zaś z koniecznością znalezienia tzw. nieruchomości podobnych. Pojęcia nieruchomości podobnych nie precyzuje żaden ze wskazanych powyżej aktów, pozostawiając w tym zakresie określoną swobodę rzeczoznawcy majątkowemu, którego wybór ogranicza jedynie kryterium podobieństwa. Wybór ten jest zatem prawem i indywidualną sprawą biegłego, który nie powinien kierować się wyborem dokonany przez innych rzeczoznawców majątkowych, lecz każdorazowo skoncentrować się na wyszukaniu takich transakcji, które dotyczą nieruchomości o możliwie zbliżonych

parametrach do nieruchomości będącej przedmiotem wyceny. Tak zaś właśnie uczyniła biegła w niniejszej sprawie, starając się w odniesieniu do ocenianej nieruchomości wybrać nieruchomości o możliwie zbliżonych parametrach w tym w szczególności w zakresie położenia, powierzchni, stanu technicznego i walorów użytkowych. Zdaniem Sądu Okręgowego w tym akurat przypadku to rozwiązanie jawiło się jako optymalne, gdyż najlepiej pozwalało oddać wartość rynkową przedmiotu wyceny na potrzeby toczącego się postępowania. Wskazana przez biegłą wartość lokalu mieszkalnego opiewająca na 145.100 zł również nie wydaje się być przesadzona czy zawyżona. Odpowiada ona cenom transakcyjnym uzyskiwanym za zbliżone nieruchomości. Na tym tle, wbrew stanowisku skarżącego, w opinii bynajmniej nie występują żadne sprzeczności, albowiem biegła nie posłużyła się odmiennymi ocenami co do stanu technicznego lokalu. Konkludując stwierdzić należy, że stanowiąca podstawę rozstrzygnięcia opinia biegłej sądowej K. T. (1) jest kompletna i miarodajna oraz wyjaśnia wszystkie istotne kwestie.

Nie można też podzielić zastrzeżeń skarżącego, iż wskaźnik nakładu wnioskodawczyni został zawyżony. Zasadą jest, że wartość nakładu z majątku odrębnego jednego z małżonków na ich majątek wspólny, polegającego na wpłacie dokonanej przez tego małżonka na wkład mieszkaniowy związany ze spółdzielczym prawem do lokalu, odpowiada w chwili podziału tego majątku takiej części wartości spółdzielczego prawa do lokalu, jaką część stanowiła ta wpłata w stosunku do całego wkładu mieszkaniowego wpłaconego przez małżonków, od zgromadzenia którego uzależniony był przydział mieszkania. Nakład, który w chwili oczekiwania na przydział mieszkania spółdzielczego uczyniony był jako wpłata na wkład mieszkaniowy, z chwilą przydziału mieszkania staje się w istocie nakładem na spółdzielcze prawo do lokalu. Mieści się on w wartości tego prawa jako jej część. Przydział mieszkania wiąże się ze zgromadzeniem wkładu mieszkaniowego w określonej wysokości i w chwili przydziału wkład ten praktycznie odpowiada wartości prawa do przydzielonego lokalu, ale w chwili podziału majątku wspólnego wartość tego prawa jest inna, z reguły znacznie wyższa niż wartość uprzednio zgromadzonego wkładu mieszkaniowego. Roszczenie o zwrot nakładu jest roszczeniem o zwrot jego wartości. Chodzi tu o wartość nie w chwili dokonywania nakładu, ale w chwili orzekania o zwrocie nakładu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1990 r., III CZP 55/90 (OSNC 1991, nr 4, poz. 48).

Z materiału dowodowego uzyskanego z (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. wynika, że wnioskodawczyni zgromadziła wkład mieszkaniowy w wysokości 166.500,00 starych złotych, z kolei całość wkładu budowlanego za przedmiotowy lokal wyniosła 1.785,567,00 starych złotych. Wkład mieszkaniowy stanowił więc 9,33% wkładu budowlanego, a nie 8,61%. Nakład wnioskodawczyni na lokal mieszkalny wynosił więc 13.537,83 zł.

Nie można też podzielić zastrzeżeń skarżącego, iż środki pieniężne zgromadzone na książeczce (...) przez uczestnika postępowania przed zawarciem małżeństwa zostały przeznaczone na wyposażenie mieszkania. Wprawdzie uczestnik postępowania wykazał, że posiadał takie oszczędności, jednak brak jest dowodu, który potwierdziłby, iż środki te rzeczywiście zostały przeznaczone na ten cel i w jakiej wysokości.

Podobnie należało ocenić żądanie rozliczenia wkładu uczestnika postępowania w postaci samochodu osobowego marki F (...). Uczestnik postępowania wprawdzie posiadał ten pojazd przed zawarciem związku małżeńskiego, jednak brak jest dowodu, jaką wartość on przedstawiał i w jakim był stanie technicznym. Całkowicie bezpodstawne są twierdzenia skarżącego, że stan i lata użytkowania samochodu F (...) i obecnie posiadanego F (...) są zbliżone i są jego wkładem osobistym.

Nie ma też racji skarżący, iż w pkt 6 zaskarżonego postanowienia, Sąd Rejonowy określił wartość środków pieniężnych w wysokości 21.527,78 zł. Orzeczenie to określało bowiem wartość środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym w Banku (...) S.A. na kwotę 20.560,57 zł i odpowiada stanowi rachunków na dzień 20.02.2015 r. (vide: zaświadczenie k. 32), a więc datę uprawomocnienia się wyroku rozwodowego.

Zasadniczo słusznie jednak skarżący wskazał, że Sąd Rejonowy nie uwzględnił środków pieniężnych zgromadzonych przez uczestnika postępowania na rachunku bankowym I. o nr (...) z subkontami na dzień 20.02.2015 r. w kwocie 23.565,99 zł. Wartość tych środków pieniężnych dokumentują zestawienia operacji wygenerowane przez Bank (...) (k. 476-485). Skarżący zasadnie więc wskazał, że kwota ta powinna podlegać rozliczeniu w sprawie o podział majątku. Nie można jednak pominąć, że w tym zakresie sąd odwoławczy związany jest zakazem reformationis in

peius wyrażonym w art. 384 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd drugiej instancji nie może wyjść poza granice zaskarżenia i uchylić lub zmienić zaskarżone orzeczenie na niekorzyść uczestnika postępowania wnoszącego apelację, jeżeli wnioskodawczyni nie wniosła apelacji. Uwzględnienie żądania skarżącego polegającego na rozliczeniu kwoty 23.565,99 zł doprowadziłoby do sytuacji, że to uczestnik postępowania, a nie wnioskodawczyni, byłby zobowiązany do spłaty.

Nie można także podzielić zarzutu skarżącego, iż Sąd Rejonowy niezgodnie z ustaleniami zainteresowanych przyznał uczestnikowi postępowania telewizor Samsung o wartości 1.100 zł. Zauważyć bowiem należy, że na rozprawie w dniu 08.11.2016 r. uczestnik postępowania domagał się przyznania na jego rzecz tego składnika majątkowego, czemu też nie oponowała wnioskodawczyni.

Reasumując powyższe, apelacja uczestnika postępowania nie zawierała zarzutów skutkujących zmianą lub uchYLENIEM zaskarżonego orzeczenia i w konsekwencji podlegała ona oddaleniu, stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania przed Sądem Okręgowym orzeczono na podstawie art. 520 § 2 w zw. z 391 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 poz.1804). Zważywszy na fakt, iż zainteresowani przed Sądem Okręgowym prezentowali sprzeczne interesy, uczestnik postępowania który nie utrzymał się ze swoją argumentacją – jego apelacja została w całości oddalona – jest zobowiązany zwrócić wnioskodawczyni koszty wynagrodzenia fachowego pełnomocnika.

SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Cezary Olszewski SSO Alicja Wiśniewska